

sach do kładnie mówić mogę, w których udział miałem; o reszcie taką tylko wiadomość udzielić mogę, jaką z powierzonych mi archiwów wyzerpać mogłem. Gdy traktat z dnia 6 Lipca 1827 ogłoszonym został, Grecya słusznie się ziad spodziewała zbawiennych skutków, będąc przyjęta do wielkiej familii europejskiej przez trzy Najjaśniejsze Dwory za gołym, hołd wdzięczności oddajemy. W. Porta wzbraniała się z początku przyjęcie propozycje sprzymierzonych dworów, które postanowiwszy, akt ten wszelkimi ofiarami do skutku przywieść, rozwinęły go w protokole z d. 22 Marca 1829. Dopiero przy zawarciu pokoju w Adrianopolu do układów względem Grecyi przystąpiła; gdyż N. Cesarz Wszech Rosyi, w swojej nieograniczonej życzliwości dla Grecyi, wykonania wspomnianych aktów stanowczo żądać raczył. Na przedstawienie posłów Angielskiego i Francuzkiego przedmiotu trzech dworów, oświadczyła nakoniec W. Porta, iż wszystko przyjęła, cokolwiek bądź konferencya Londyńska względem Grecyi postanowi. W skutku tej deklaracji, sprzymierzone dwory aktem z d. 3 Lutego 1830 uznały i ogłosiły niepodległość Grecyi; ażeby W. Portę za zrzeczenie się praw majestatycznych wynagrodzić, postanowiono ściśnię granice traktatem zakreślone. Gdy atoli konferencya Londyńska o konieczności rozszerzenia onych się przekonała, ile że sama natura granic te dla zasłonięcia nowego państwa wskazywać się zdaje, rozpoczęto układy w tym przedmiocie z W. Portą, o których pomyślnym skutku wkrótce nas uwiadomi ostateczny traktat.

Wspomnianym Aktem z dnia 3 Lutego Xiążę Coburg, dzisiejszy Król Belgii, miał na tronie Greckim zasiadać; nieprzyjęcie ofiarowanej mu korony wymagało zaprowadzenia rządu tymczasowego, który się stał źródłem tylu nieszczęść dla kraju wyniszczonego. Dla utrzymania porządku i spokojności, sprzymierzone dwory raczyły rząd tymczasowy zasilkami wspierać. Uznanie niepodległości nowego Państwa ze strony wysokiej Porty, powodowało Najjaśniejszego Cesarza i Króla Franciszka I. tudzież Króla Norwegii i Szwecyi wniknąć z nami w polityczne stosunki, przez instalowanie swoich Konsulów.

Powszechna Gazeta Grecka umieściła już

protokół z dnia 6 Lutego b. r. zbyteczną więc byłoby rzeczą dłużej się nad nim rozwodzić. Tu następuje urzędowe doniesienie, że tronu Grecyi Jego Królewiczowskiej Mości Xięcia Ottonowi, drugorodzonymu synowi Króla Bawarskiego przeznaczonym został, co narod z jednogodnym życzeniem przyjął. W ostatnich dniach Marca b. r. nadszedł Protokół z dnia 7 t. m. uzasadniony na głębokiej mądrości sławnego męża P. Stratford-Canninga, który w swem przejeździe do Stambuli naocznym był świadkiem Grudniowych wypadków w Argos zeszłego roku. Protokół ten przepisując ustanowienie rządu mieszanego, końcem pojednania rozdwojonego narodu, za pomocą członków partyotyzmu tchnących, miał na celu wystawie ich jako godny przedmiot szacunku i życzliwości przyszłego Monarchy. Aby ocenić Akt ten, przypomnijmy sobie na chwilę ową Epokę proskrypcyi, uwięzień, prześladowań etc. Sprzymierzony, nie mogąc obojętnie patrzeć na prześladowania tyłu obywateli, żądali tym Aktem, ażeby ci, co dawnej krew i majątek dla ojczyzny poświęcili, także się teraz stali uczestnikami jej sławy i pomyślności. Powiedziałem, że sobie na chwilę ową Epokę przypomnieć powinniśmy; albowiem miłość Ojczyzny, która do waszych majątków i krwi prawo miała, tudzież wdzięczność sprzymierzonym dworom, naszym opiekunom, wkładają na nas surowy obowiązek, ażeby bolesne wspomnienia owéj Epoki na zawsze z pamięci wykreślić. Terazniejszy rząd, który od chwili objęcia styru wierzynym się stał tłomaczem uczuć narodu, wynurzył je ustęp tronu N. Króla Bawaryi i ojca naszego przyszłego panującego; i Senat z równą przyczynił się do tego gorliwości. Odtąd niezaniebyszał rząd o wszystkim J. K. Mości uwiadomić, cokolwiekby Jego uwagi godnym być mogło, wystawiając zarazem, jak ważną jest rzeczą, ażeby nowy Naczelnik jak najprędzej wśród naszego grona stanął. Od chwili jak rząd instalowanym został, uznali go Panowie Rezydenci Najjaśniejszych Opiekunów, przyrzekając wszelkie wsparcie.

(dalszy ciąg nastąpi)